

EX LIBRIS :

2 nieuwe uitgaven met een Oostends tintje.....

A. Bij Uitgeverij Lannoo, Tielt verscheen van M. KERCKVOORDE "Louise-Marie van Orléans. Het vergeten leven van Louise-Marie, eerste koningin van België". Dit historisch boek dat zich laat lezen als een roman over liefde en dood verdient speciaal onze aandacht bij het 32e en laatste hoofdstuk "September in Oostende".

Het einde van een "vergeten leven" van deze populaire eerste koningin wordt daarin aangrijpend beschreven in het decor van het bescheiden gebouw in de Langestraat dat niet eens afsteekt bij de andere woningen. Wie nu in nummer 69 is geweest en vanop het heel mooi gerestaureerd plein naar boven kijkt, leest met verbeelding p. 259 "...Haar kamer ligt vooraan op de tweede verdieping. De smalle wenteltrap kan ze niet meer op. In de nok van het dak wordt daarom een katrol aangebracht, die haar, in een rieten mandje, als een hoopje ellende, naar boven hijst...". Waarom werd die doodzieke vrouw, op 39 jarige leeftijd, naar Oostende gebracht waar het in de herfst nooit gezellig was? Hoe moet een zieke in dit koude, vochtige en bar slecht weer hier op krachten komen?.... Wellicht het idee dat een zeeklimaat therapeutisch werkt, al wordt het medisch team zwaar op de korrel genomen (p. 259 e.v.).

Ontroerend zijn de pagina's over het testament en de laatste levensmomenten van een vrouw die, ondanks de ontrouw, met veel liefde, tranen en leed van haar gemaal heeft gehouden.

Haar populariteit vertolkte zich in de vele bidprentjes die achteraf werden uitgereikt (40 verschillende types !).

B. Bij dezelfde drukkerij-uitgeverij Lannoo verscheen in samenwerking met Inbel-Brussel een magistraal-fotografisch werk "De Koninklijke Serres van Laken". Auteur van deze luxe-uitgave is E. GOEDLEVEN.

Elke jaar bezoeken een kleine 100.000 mensen, in de lente gedurende een twintigtal dagen, de serres en hun prachtige verzameling bloemen en planten. Deze traditie gaat terug tot Leopold II en het boek situeert ze in de grootse, ambitieuze en urbanistische visie van de vorst.

De auteur kon dan ook onmogelijk voorbijgaan aan de vele stedenbouwkundige plannen in Oostende die Leopold II tot een goed resultaat wist te brengen.

Het is in die mate een verrijking voor de Ostendiana-historiografie, omdat het een aanvulling is van het standaardwerk van L. RANIERI "Leopold II - urbaniste" (Brussel 1973).

Voor de samenstelling van het nieuwe boek werd gebruik gemaakt van nog niet gepubliceerde documenten van de Archives Nationales in Parijs (Fonds Charles GIRAULT). Prachtig en ongekend is de tekening op p. 41 van de nieuwe tribunes voor de Wellingtonrenbaan. BEERNAERT, NORTH, DE SMET DE NAEYER en de Sjah van Perzië worden in hun juiste context geplaatst.

Droom even op p. 45 hoe Oostende er had kunnen uitzien. Het Doria Paleis van Genua en de fonteinen van het Palazzo Vecchio van Florence in 1 groots gebouw verenigd op de Avenue des Courses ! Uniek op deze aardbol... maar dan mochten er geen 2 wereldoorlogen over onze stad razen.

Ivan VAN HYFTE